

Nieuwsbrief Kroatië voorjaar 2016 (1)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal,

Hierbij onze eerste nieuwsbrief van het jaar 2016.

We zitten weer in Kroatië om het kamp voor deze zomer voor te bereiden. De eerste week zit er al weer bijna op en we hebben al weer heel veel gedaan.

We kwamen zaterdag 23 april aan in een zonovergoten Kroatië maar al gauw maakte de zon dat hij weg kwam en kregen we wolken en regen, maar ach, we zitten toch het grootste deel binnen in scholen en huizen of in de auto en daar is het droog.

We vertrokken vrijdag om 5 uur 's middags omdat we nog iets voor oma op moesten halen bij een nicht in Essen, Duitsland. Er stonden drie bananendozen en twee grote tassen klaar met kleding en boeken. Oma was er maar weer blij mee want bij haar is het geen vetpot.

Daarna richting Zagreb waar we een stop hadden. In Zagreb wonen inmiddels veel jonge mensen die lang geleden in ons kamp zijn geweest en die nu of studeren of een baan hebben in deze stad. Zo ook Ivana die ons meer dan vier jaar geholpen heeft als jonge leiding en die nu daar woont en een baan heeft. Twee jaar geleden is ze getrouwd en hadden we haar voor het laatst gezien, nu maar een ontbijtje gehad bij haar en daarna door naar Ilaca, onze standplaats.

Daar kwamen we rond drie uur aan en we hebben eerst gegeten en daarna moest de bus voor het grootste deel nog leeg. We gingen daarom 's avonds op tijd naar bed en hebben zondag heerlijk uitgeslapen. Verder de hele dag niet veel gedaan maar lekker bij gepraat met onze Amalija.

Op maandag ochtend begon de dag al vroeg.

Eerst gingen we naar de school in Cakovci. Daar hadden de leerkrachten gevraagd om papier, toiletpapier en materiaal voor creatieve activiteiten.

We hebben de school geld gegeven om toiletpapier en printerpapier te kopen met het verzoek om de rekeningen op te sturen naar de stichting.

Verder hadden we twee bananendozen bij ons vol met creatief materiaal

De leerkrachten hadden voor ons een cadeautje wat we in dank hebben aanvaard en wat een speciaal plaatsje zal krijgen in onze huizen.

Verder moesten we alles voorbereiden op het gesprek met de ouders en de kinderen dat we later die dag zouden hebben. Er was een grote opkomst en de eerste lijst gaf al 40 kinderen aan. Er moesten nog een aantal ouders benaderd worden.

We kregen leuke vragen van de ouders maar ook waren sommige ouders bang voor een terroristische aanslag in ons land en dat de kinderen gevaar zouden lopen. We hopen dat we de ouders gerust hebben kunnen stellen want ook wij houden van ons leven en zoeken het gevaar niet op.

Na de gesprekken met de kinderen hadden we nog een apart gesprek met de ouders en die vulden alle formulieren in die we nodig hadden.

Daarna gingen we nog even met de leerkrachten een kopje koffie drinken waar ook nog een andere leerkracht kwam die mee zou gaan. Zo was het hele team van leerkrachten compleet. Nu alleen nog op zoek naar jonge hulp.

Op dinsdag zijn we naar Petrovci geweest waar we in de school speelgoed hebben achtergelaten, voornamelijk auto's maar de meisjes waren er net zo blij mee.

En net als vorig jaar hadden de kinderen iets voor ons ingestudeerd, ze zongen diverse liedjes en zeiden gedichtjes op die ze zelf hadden gemaakt. Dat was erg leuk. Ook kregen we nog een mooie tekening mee.

En natuurlijk werd het lied: hoofd, schouders, knie en teen nog even gezongen. Eerst opschrijven op het bord en daarna met zijn allen zingen.

Op woensdag zijn we naar de kinderen geweest die vorig jaar in ons kamp te gast waren.

In Gunja werden we weer opgewacht door een groepje ouders. Alle kinderen werden uit de klas gehaald en kwamen naar de peuteropvang die speciaal voor ons verwarmd en ingericht was.

Een aantal moeders hadden wat gebakken of wat te drinken meegenomen en het was een gezellig weerzien met allemaal.

Dit zijn ouders en kinderen van de school in Racinovci. Een aantal kinderen zijn inmiddels naar de middelbare school gegaan en we hopen die nog op een ander moment te ontmoeten.

Vervolgens gingen we naar Gunja waar de meeste kinderen vandaan kwamen. Hier stond een leerkracht ons al op te wachten en tijdens de grote pauze ontmoeten we alle kinderen die hier nog op school zitten. Met een aantal bleven we nog even gezellig napraten in een klaslokaal met een drankje erbij dat snel even in het dorp was gehaald. Ook dit was weer leuk om mee te maken.

Daarna vertrokken we naar de 'Sterren'. Sterren is een project van een aantal ouders die een plaats hebben gecreëerd voor verstandelijk gehandicapte kinderen uit de omgeving. Na de overstroming hebben ze hun gebouw weer helemaal opgebouwd en de kinderen worden iedere dag weer opgehaald en in het gezellige gebouw bezig gehouden met allerlei activiteiten.

Ze leren er heel veel naast zelfredzaamheid leren sommige kinderen zelfs lezen en schrijven. Wij hebben voornamelijk creatief materiaal meegenomen maar we hebben een donatie gedaan in geld gedaan waarvoor we leuke cadeautjes uit mochten zoeken voor onze vrijwilligers.

Het probleem is dat ze veel leuke dingen maken maar die niet officieel mogen verkopen van de overheid, echter als je een donatie in geld geeft dan mag je een cadeau uitzoeken. En dat hebben we dan ook gedaan.

Verder hebben wij gezellig bij een van de leerkrachten gegeten. Dat werd een latertje maar gezellig was dat alle vier de leerkrachten van de nieuwe groep er waren. Ook hebben we nog vele oude bekenden ontmoet.

Erg leuk was om een van de leiding van het allereerste uur terug te zien, Michaela Gelemanovic die inmiddels getrouwd is en drie kinderen heeft.

Tussendoor zijn we nog bij twee andere leerkrachten geweest die we binnenkort nog een keer zien.

De afspraken met onze busmaatschappij zijn weer gemaakt en voor zover we weten blijft de prijs hetzelfde als vorig jaar en hier zijn we weer blij mee. Onze chauffeur Ivica hebben we gezien en de afspraken met hem zijn ook al weer gemaakt en verder zijn we door onze eerste doos stroopwafels mee.

Stroopwafels is iets waar iedereen hier gek op is maar wat je hier niet kunt kopen dus wij nemen altijd veel stroopwafels mee als cadeautje en u begrijpt het al we worden overal met open armen ontvangen maar wees gerust, ook zonder de stroopwafels zijn we bij iedereen welkom.

Dit was weer de eerste nieuwsbrief uit een waterig en koud Kroatië (dat schrijven we niet veel). We houden u volgende week op de hoogte van onze laatste werkzaamheden hier in Kroatië.

Met vriendelijke groet en dank voor uw respons

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp
Ton, Tineke

www.svsk.nl